

Need kaks sanna: Maddis ja maddo,  
 need annavad makele teine teise liggi; sest  
 siis ka äbbaust monda tühja Maddise pä-  
 wast hakkanud ärramõtlemä, mis rummas-  
 lus ehk weelgi monnes kohtas ussub ja  
 peab. Ütlewad et Maddise päwa aial keik  
 maud, puttofad, massafad ja muud lomo-  
 kessed, mis wasta talwet Ma sisse pug-  
 gend, ommast talwifest uimussfest jälle pea-  
 wad ärkama ja liikuma hakkama. Rummas-  
 lad siis Maddise päwal mattawad noolad  
 ja kedderwarred hõllekuhja ärra, muido, kui  
 neid näab, peab suuwel ka palju ussa näg-  
 gema. Ütlewad ka: kui sel päwal noolud,  
 õmbled, sukka koud, kedrad, siis seased sind  
 sel suuwel ärrasõwad, us pistab lojust jal-  
 ga, ehk lojus poeb jalgo, lonkab, hakkab  
 ümberkäima. Teised ka ei soolu, egga jah-  
 wata, sest muido peab palju seaski, kårbsid,  
 parmo sigginema ja kibbedaste sõma. Ei  
 pea ka, ütlewad, Maddise päwal puid met-  
 sast koiu toma, sest et siis ta suuwel palju  
 ussa peab ollema, lojustele kahjo teggema.

— Teine ütleb: Maddise lummi sööb wana  
 na lund ärra; teine jälle: Kui Maddise  
 päwal lund saab, siis sel aastal palju ussa;  
 teine weel: Kui hästi tuiskab, siis tulleb  
 hea wilja woos. Pannakse ka Maddise  
 päwa ilma ja tuult tähhele ning arwatakse  
 sest, kas talw weel pitkale wiib, ehk kas  
 pea otsa lõppeb, kuidas ka Saksarahwas  
 wannal aial ütlesid: Maddis murrab ehk  
 toob jeäd. Kustpoolt Maddise tuul on, selle  
 järrele külwawad ka kapstad ja linnad, siis  
 peawad tudrad kadduma. Teised jälle ei  
 tahha Maddise tulega ei odre egga nisso  
 külwata, üteldes, et mis selle tulega teh-  
 hakse, sest sõwad ussid neljandama ossa ärra.  
 Saremaal ööldakse sedda rummala  
 mõttet monnes kohtas liikumas olnud, et  
 Maddise päwal peab hästi õllut ja wina  
 joma, siis peawad ka linnad hästi siggima.  
 Arwago nüüd moistlik luggeja isse, kas  
 needsinatsed äbbaussso jansimissed ja hullo  
 pea tööd innimehsele, sadik siis ristiinni-  
 messele auuks tullewad, woi häbbiks! Den-